Szomorú vélettem, hogy épp napra évekkel az Úrban Rákel özvegyének gyászos kimúlását, melyről ezt beméli a szent írás: [illegible] nehezen szült, [illegible] siralom, hallatott Rámában, sírt Rákel gyermekeiért, és nem akart vigasztaltatni, mert nincsenek. Élettel alkotott és is ideje, hogy elhervadott a szépség és elhalt. Életet adott és is ideje, hogy elhervadott a szépség és elhalt. Életnek örömre keltett szülői szívének gyászos szomorúságba öltözött a nagy világban, melynek világosságát és adott, midőn az élet minden kívánsága szárba és boldogsága hozott. Szíven ismerősök, amidőn vigasztalni igyekszem meg gyászosnak, ha reád tekintek megtörni érzem azt, ki a kétségbeesés fájdalom képe érzetével állok vándorlásod távoró jó hitvestársa koporsója mellett és igaz szívét könnyei barátnak nemesítve, ha reátok tekintek, ki anyátlan árvák, kiket mint kis madárkákat az végtelen nevelettel erőtlen szárnyai alá anyátok, ápolt, nevelt, oltalmazott és szívét, mint hogy örökül nárcuszra kapott a jó Isten, itt állnak az árvaság nagy ürmedtlen fájdalmával, melynek igaz mélységét és majd kinyait csak később tudjátok magyarázni, magyarázni az élet kicsiny sajnos fájnak és nemtelen, a tábornak a kedves szíkeletnek fogyatékos elpusztulni. Nagy anyátok és helyett anyai szív nélkül, tönkrevalóvoltok. Sí testvéri, kiket egyhar az elhunyt nővér az ünnepelt hűséggel dolgoroth, kik nagy árvának alapítok vinnoveni minden a jót, melyről ő könyeret egyhar tudott, mint bánatos kedvi tűlli el a ti kebletekkel, midőn megnyílnak a fájdalok a testvéri tárcsa, s mint temetőbe kísérték azt, ki anyát nevetek, és ki ért halálára, kinek nagy nak most hallott volna élnie! Legyetek mindannyian erősek a gyermekeiért: az jó tanúja, a hű anya, a mindenható hitves, az odavaló testvér már csak jó lelkével fog örökre fájdalmak és ti legyetek az árvák jövő családjának, a megnyugvásra utat akarólában imádkozzatok az Atyáért. Mínyi Kedves kísérjen örök nyugalmáért. - - - -

Kedves édes b. gyámok, fájdalmak, testvéreimnek, kik egyaránt erővel igyekeztek megmutatni az élet nemes; v. v. b. gyermekeinek az anyátlan árvákat, de nagy, azoktól, ne bánjatok! örökös nemtelen feledtek, jó lelkével nemes az ő lelkükben a távol nagy, mint nagy ember az élet rögös útjain; v. mindnyájunk b. - - - - -

Upperten 1900. December 9.

Pollák Lipótné

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/203